

608.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1932 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych.

Na podstawie art. 7 pkt. h ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 501) uzupełnia się w sposób następujący:

1) w tytule skreśla się przy końcu kropkę i dodaje się następujące wyrazy:

„tudzież octanu wapnia i kwasu octowego.”;

2) w § 1 przed końcowym zdaniem „—jest zabroniony aż do odwołania.” wstawia się wyrazy następujące:

„tudzież octanu wapnia surowego (poz. tar. celn. 106 p. 1), octanu wapnia oczyszczonego (poz. tar. celn. 106 z p. 2) i kwasu octowego (poz. tar. celn. 108 z p. 6 lit. a)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie następnego dnia po ogłoszeniu i nie dotyczy towarów, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, a mianowicie:

a) zalegających w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych i pocztowych oraz w składach nieurzędowych pozostających pod zamknięciem celnym,

b) nadanych do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile towary te będą zgłoszone do odprawy celnej w ciągu dni 30 od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

c) objętych przepisami o obrocie warunkowym, uszlachetniającym i reparacyjnym,

d) objętych zwolnieniami od cła na mocy rozporządzenia o taryfie celnej i zwolnieniami od cła, względnie cłami ulgowymi na mocy rozporządzenia o ulgach celnych.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

609.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lipca 1932 r.

o obrocie solą.

Na podstawie §§ 5 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) oraz art. 10, 12, 16 i 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządza się co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przez sól, o której mowa w przepisach niniejszego rozporządzenia, o ile w poszczególnych postanowieniach nie wskazuje się specjalnego rodzaju soli, rozumieć należy wszelką sól jadalną, zarówno warzonką jak i sól kamienną, w stanie czystym lub zmieszany z innymi ciałami.

§ 2. Przedmiotem obrotu na obszarze Rzeczypospolitej może być wyłącznie sól sprzedawana przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny”.

§ 3. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrajnego ani obnośnego.

§ 4. Sól przywożona za zezwoleniem Ministra Skarbu z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska podlega opłacie należności monopolowej w wysokości, licząc od 100 kg:

a) od soli warzonej lub białej soli kamiennej	13 zł 50 gr
b) od szarej soli kamiennej	8 zł 50 gr.

Wymienione w ustępie poprzednim stawki będą stosowane również przy obliczaniu opłaty monopolowej od soli wyprodukowanej i sprzedawanej w kraju.

Sól przeznaczona na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze nie podlega opłacie należności monopolowej.

Sprzedaż soli na spożycie przez ludzi.

§ 5. Sól przeznaczona na spożycie przez ludzi nazywana jest w rozporządzeniu niniejszem solą kuchenną.

§ 6. Hurtową sprzedaż soli kuchennej prowadzi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” bądź we własnych zakładach sprzedaży, bądź za pośrednictwem osób, posiadających zezwolenia na prowadzenie takiej sprzedaży.

Za hurtową sprzedaż soli kuchennej uważa się sprzedaż tej soli w ilościach od 50 kg wzwyż jednorazowo.

Osoby, posiadające zezwolenie na hurtową sprzedaż soli kuchennej, nazywane są w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia hurtownikami.

§ 7. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej są przywiązane do osoby hurtownika, nie podlegają dziedziczeniu i nie mogą być ani wydzierżawiane ani odstępowane innym osobom.

Hurtownicy obowiązani są prowadzić sprzedaż soli osobiście. Powierzenie prowadzenia sprzedaży innym osobom (zastępcom) wymaga zezwolenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego; do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, prócz wydania zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę, należy także zatwierdzenie osoby zastępcy.

Hurtownikom będącym osobami fizycznymi zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę mogą być wydawane tylko w wyjątkowych wypadkach i na ściśle określony czas.

§ 8. Hurtownicy odpowiadają osobiście za czynności zastępców oraz personelu pomocniczego, związane z prowadzeniem sprzedaży.

Hurtownicy obowiązani są do natychmiastowego usunięcia ustanowionego zastępcy, o ile zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wykluczające daną osobę od pełnienia czynności zastępcy (§ 14).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może żądać od hurtownika usunięcia ustanowionego zastępcy w określonym przez siebie terminie:

- a) o ile zastępca przy prowadzeniu sprzedaży soli narusza obowiązujące przepisy,
- b) o ile Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego uzna, że prowadzenie sprzedaży przez zastępcę naraża interesy Polskiego Monopolu Solnego na straty.

§ 9. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej są przywiązane do określonej w zezwoleniu siedziby przedsiębiorstwa.

Przeniesienie przedsiębiorstwa sprzedaży do innego lokalu lub utworzenie filji przedsiębiorstwa wymaga zezwolenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

§ 10. Rozróżnia się następujące rodzaje zezwoleń na hurtową sprzedaż soli kuchennej:

- 1) zezwolenia na prowadzenie hurtowni soli,
- 2) zezwolenia na prowadzenie rozdzielczych składów soli. Zezwolenia na hurtownie soli upoważniają do prowadzenia hurtowej sprzedaży soli w stosunku do wszystkich zgłaszających się odbiorców.

Zezwolenia na rozdzielcze składy soli wydawane będą tylko związkom stowarzyszeń spożywców i uprawniają do zaopatrywania w sól wyłącznie zakładów sprzedaży, prowadzonych przez te związki lub przez poszczególne należące do związku stowarzyszenia spożywców.

Hurtownicy, posiadający zezwolenia na hurtownie soli, oprócz prowadzenia sprzedaży soli kuchennej, obowiązani są do sprzedawania również soli przeznaczonej na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze, a to przy zastosowaniu się do postanowień paragrafów 33 — 45 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej nadaje Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego.

W zezwoleniu wymienia się:

- a) przepisy stanowiące podstawę prawną do nadania zezwolenia,
- b) osobę, której się zezwolenia udziela,
- c) rodzaj hurtowej sprzedaży, na którą udziela się zezwolenia,
- d) czas trwania zezwolenia (zezwoleńia bezterminowe lub na określony czas),
- e) miejscowość i lokal, w którym sprzedaż ma być prowadzona,
- f) termin rozpoczęcia sprzedaży,
- g) rabat przyznawany hurtownikowi.

§ 12. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej mogą być wydawane bądź bezterminowo, bądź na określony czas.

Zezwolenia na określony czas nie mogą być wydawane za okres dłuższy od 1 roku.

§ 13. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli mogą być wydawane tylko tym osobom, które wykażą, że rozporządzają lub mogą rozporządzać odpowiednimi, trwałymi i suchymi pomieszczeniami, nadającymi się do przechowywania soli, oraz, że rozporządzają kapitałem lub kredytem, potrzebnym do prowadzenia przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży soli.

§ 14. Nie mogą otrzymać zezwolenia na hurtową sprzedaż soli, ani pełnić funkcji zastępcy hurtownika:

- a) posłowie i senatorowie,
- b) osoby, pozostające w służbie państwowej cywilnej albo wojskowej, w przedsiębiorstwach państwowych, w służbie samorządowej lub w instytucji publiczno-prawnej, choćby stosunek ich był kontraktowy, z wyjątkiem osób piastujących bezinteresownie jakąś godność lub urząd w powyższych instytucjach,
- c) osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe,
- d) osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądowym, o ile skazanie pociąga utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego,
- e) osoby zasądzone prawomocnie za przestępstwa skarbowe na karę pozbawienia wolności,
- f) osoby niezdolne, według ustaw cywilnych, do zaciągania zobowiązań i do swobodnego rozporządzania swym majątkiem,
- g) osoby, nieposiadające obywatelstwa polskiego, o ile istniejące umowy międzynarodowe nie zawierają odrębnych w tym względzie postanowień.

§ 15. Przed wydaniem zezwolenia na hurtową sprzedaż soli, Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego winna sprawdzić, czy osoba, która ma otrzymać zezwolenie, odpowiada wymogom wskazanym w § 13

i czy w stosunku do niej nie zachodzą przeszkody, wynikające z postanowień § 14.

W tym celu Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego winna zażądać od osób, ubiegających się o nadanie zezwolenia, przedstawienia odpowiednich dowodów.

§ 16. Obowiązkiem hurtowników jest należyte aprowidowanie odbiorców w sól oraz przestrzeżenie przepisów, normujących sprzedaż soli.

§ 17. Hurtownicy obowiązani są:

- a) do stałego wykonywania czynności sprzedaży w dopuszczalnych dla danego przedsiębiorstwa godzinach handlu,
- b) do pobierania sprzedawanej soli tylko od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”,
- c) do posiadania stale zapasu soli kuchennej, określanego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego w granicach do trzymiesięcznego przeciętnego obrotu danego przedsiębiorstwa,
- d) do utrzymywania pomieszczeń przedsiębiorstwa sprzedaży w porządku i czystości i zabezpieczania soli od wpływów ujemnie na nią działających,
- e) do umieszczania z zewnątrz lokalu handlowego na widocznym miejscu nazwy przedsiębiorstwa (szyldu) według wzoru ustalonego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego,
- f) do umieszczania na widocznym miejscu cennika soli,
- g) do prowadzenia księgi przychodu i rozchodu soli według załączonego wzoru (wzór Nr. 1) i do posiadania książki kontroli, służącej do zapisywania uwag organów przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” i władz skarbowych, kontrolujących działalność hurtowni względnie rozdzielczego składu soli,
- h) do udzielania organom Polskiego Monopolu Solnego i władz skarbowych wszelkich wyjaśnień związanych z prowadzeniem sprzedaży soli i do umożliwiania im sprawdzania prowadzonych ksiąg oraz posiadanych zapasów soli,
- i) do przestrzegania instrukcji Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, normujących pobór, sposób sprzedaży i przechowywania soli.

§ 18. W pomieszczeniach hurtowej sprzedaży soli, służących dla przechowywania soli, nie wolno przechowywać żadnych innych towarów.

§ 19. Przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży soli mogą sprzedawać sól kuchenną tylko w oryginalnych opakowaniach monopolowych, w ilościach nie mniejszych niż 50 kg jednorazowo.

§ 20. Hurtownicy, prowadzący hurtownie soli, obowiązani są do sprzedawania soli kuchennej

wszystkim zgłaszającym się odbiorcom po cenie o 10% niższej od obowiązującej ceny detalicznej.

§ 21. Hurtownicy otrzymują od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” przy zakupie soli kuchennej rabat w wysokości do 17% ceny detalicznej, obowiązującej w chwili zakupu, określanej przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego.

Niezależnie od tego rabatu Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może przyznawać hurtownikom, prowadzącym hurtownie w odległości ponad 5 km od najbliższej stacji kolejowej względnie saliny, bonifikatę na koszt przewozu kołowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może zmieniać wysokość przyznanego hurtownikowi rabatu względnie bonifikaty; obniżenie rabatu względnie bonifikaty bez zgody hurtownika, wymaga wypowiedzenia rabatu lub bonifikaty na jeden rok naprzód.

§ 22. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” ponosi w granicach stawek przewidzianych dla przesyłek całowagonowych kosztą przewozu kolejowego soli kuchennej z miejsc poboru tej soli, wyznaczonych hurtownikom przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego, do najbliższej dla przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży soli stacji kolejowej.

§ 23. W razie zmian cen soli, różnica cen w stosunku do zapasu soli, posiadanego przez hurtowników, obliczona przy uwzględnieniu rabatu przysługującego hurtownikowi, podlega wyrównaniu bądź na rzecz hurtowników, bądź na rzecz przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, zależnie od tego, czy cena danego gatunku soli została obniżona, czy podwyższona.

Postanowienia ustępu poprzedniego dotyczą tylko zapasu soli posiadanego przez hurtowników w granicach zapasu określonego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego (§ 17 punkt c).

§ 24. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej gasną w następujących przypadkach:

- a) w razie nierozpoczęcia sprzedaży w terminie wskazanym w zezwoleniu, o ile hurtownik nie uzyska od Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego przedłużenia tego terminu,
- b) w razie śmierci hurtownika,
- c) gdy przestaje istnieć osoba prawna, której zezwolenie nadano,
- d) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez hurtownika,
- e) w razie upływu czasu, na jaki zezwolenie było nadane.

§ 25. Cofnięcie zezwolenia na hurtową sprzedaż soli bez wypowiedzenia następuje, gdy:

- a) hurtownikowi ogłoszono upadłość,
- b) hurtownik wydzierżawi lub odstąpi zezwolenie innej osobie, albo zawrze spółkę w celu wykonywania przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie sam otrzymał zezwolenie,
- c) hurtownik ponosi winę fałszywego prowadzenia przepisowych ksiąg w celu wprowa-

dzenia w błąd organów Polskiego Monopolu Solnego lub władz skarbowych,

- d) zająd, lub zostaną ujawnione okoliczności wymienione w p. b) oraz d — g) § 14 niniejszego rozporządzenia, które wykluczają daną osobę od otrzymania zezwolenia.

§ 26. Cofnięcie zezwolenia na hurtową sprzedaż soli bez wypowiedzenia może nastąpić w wypadkach:

- gdy przedsiębiorstwo hurtowej sprzedaży soli jest nieczynne dłużej niż 7 dni, o ile hurtownik nie uzyskał zezwolenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego na czasowe zawieszenie sprzedaży,
- jeżeli hurtownik powierzy prowadzenie przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży soli nieupoważnionemu zastępcy,
- jeżeli hurtownik, posiadający zezwolenie na prowadzenie rozdzielczego składu soli sprzedaje sól innym osobom, aniżeli wymienionym w ust. 3 § 10,
- jeżeli hurtownik uniemożliwia lub utrudnia organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” lub władz skarbowych przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstwa sprzedaży,
- jeżeli hurtownicy naruszają obowiązki przewidziane w p. p. b, c, g i h § 17 oraz §§ 18, 19 i 20,
- jeżeli hurtownicy naruszają przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące sprzedaży soli, przeznaczonej na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze lub sprzedają tę sól po innych cenach, aniżeli przewidziane w obowiązującej taryfie.

§ 27. Zezwolenia na hurtową sprzedaż soli mogą być cofane bez podania powodów za jednorocznym wypowiedzeniem.

§ 28. Orzekanie o wygaśnięciu i cofanie zezwoleń na hurtową sprzedaż soli kuchennej należy do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

§ 29. Decyzje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego wydaje w charakterze władzy skarbowej.

Od decyzji tych przysługuje prawo odwołania do Ministra Skarbu.

Odwołania winny być wnoszone za pośrednictwem Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, najpóźniej w ciągu dni 14 licząc od dnia następnego po doręczeniu odnośnej decyzji.

Rozstrzygnięcie wydane przez Ministra Skarbu jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie wstrzymuje wykonanie decyzji Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, aż do rozstrzygnięcia odwołania przez Ministra Skarbu. Wyjątek stanowią decyzje o zmianie rabatów względnie bonifikat przyznanych hurtownikom; odwołania od tych decyzji nie wstrzymują wykonania decyzji, natomiast uchylene lub zmiana decyzji powoduje co do wysokości rabatu względnie bonifikaty odpowiednie skut-

ki wstecz od daty, od której zaskarżona decyzja weszła w życie.

W wypadkach, gdy chodzi o odwołania w sprawach orzeczeń o wygaśnięciu lub cofnięciu zezwoleń na hurtową sprzedaż soli, jeżeli pozostawienie hurtownika w jego prawach mogłoby narazić interesa Polskiego Monopolu Solnego na straty, Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może zawiesić hurtownika w jego prawach, aż do decyzji Ministra Skarbu.

§ 30. W razie wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej, Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może wyznaczyć byłym hurtownikom, a w wypadkach wskazanych w § 24 p. b) i c) członkom ich rodzin względnie likwidatorom mienia osoby prawnej termin likwidacji przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży soli, odpowiadający posiadanym przez hurtownika zapasom soli kuchennej, nie dłuższy jednak od trzymiesięcznego.

W razie niewyznaczenia takiego terminu likwidacji Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego obowiązana jest na żądanie byłego hurtownika, zgłoszone nie później niż w 14 dni po cofnięciu lub wygaśnięciu koncesji, wykupić posiadany przez hurtownika zapas soli w granicach odpowiadających zapasowi, o którym mowa w § 17 p. c) po cenie, obowiązującej w chwili wykupu, zmniejszonej o rabat przysługujący hurtownikowi, oraz o ewentualne potrącenia, wynikające z zepsucia jakości soli.

§ 31. Prowadzenie detalicznej sprzedaży soli kuchennej nie wymaga uzyskania zezwolenia.

§ 32. Detaliści obowiązani są sprzedawać sól kuchenną ściśle po ustalonych przez Ministra Skarbu cenach taryfowych.

Sprzedaż soli na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze.

§ 33. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” sprzedawać będzie we własnych zakładach oraz za pośrednictwem przedsiębiorstw i osób, wymienionych w § 39, po cenach ustanawianych przez Ministra Skarbu:

- na cele przemysłowe — sól skażoną, a w wypadkach wymienionych w § 36 — sól nieskażoną,
- na cele hodowlano-rolnicze — sól bydlęcą skażoną oraz sól w bryłach (sól spiżową w kruchach i omoki) dla bydła.

§ 34. Sól przeznaczona na cele przemysłowe będzie skażana bądź środkiem ogólnego skażenia, bądź też środkami szczególnego skażenia.

Za środek ogólnego skażenia uważa się olej mineralny w stosunku 1 kg oleju na 1 q soli.

Jako środki szczególnego skażenia używane będą następujące domieszki na 1 q soli:

- 5 kg sody bezwodnej do solenia i konserwowania skór, tudzież do studzenia łożu,
- 5 kg lub 5 l posoki z jelit do solenia jelit,

- c) 6 kg roztworu stężonego ługu sodowego (około 32%), lub 2 kg sody bezwodnej lub 2 kg drobno potłuczonego wodorotlenku sodowego (ług) lub 2 kg kwaśnego siarczanu sodowego do wyrobu kwasu solnego, siarczanu sodowego, mydeł, gliceryny i t. p.,
- d) 2 kg sproszkowanego węgla do regeneracji filtrów, zmiękczających wodę, używaną na potrzeby przemysłu.

Minister Skarbu może zezwolić na prośbę zainteresowanego przedsiębiorstwa na stosowanie również innych środków szczególnego skażenia soli, przeznaczonej na cele przemysłowe, lub na stosowanie wyżej wymienionych środków w innym stosunku do soli.

Skażenie soli, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 36 punkt a i b, następować będzie w zakładach przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” lub w salinach prywatnych, dostarczających sól na zlecenie przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”.

O ile skażenie odbywa się w salinie prywatnej, winno ono być przeprowadzone w obecności urzędnika kontroli skarbowej, sprawującego nadzór nad saliną.

§ 35. Do nabycia soli przemysłowej, skażonej środkiem ogólnego skażenia, nie potrzeba zezwolenia.

Sól przemysłowa skażona środkami szczególnego skażenia oraz sól nieskażona po cenach soli przeznaczonej na cele przemysłowe, może być sprzedawana tylko tym osobom, które uzyskają odpowiednie zezwolenie urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

§ 36. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych mogą wydawać zezwolenie na nabycie soli nieskażonej dla celów przemysłowych tylko w następujących wypadkach:

- a) gdy skażenie ma być przeprowadzone posoką z jelit np. do solenia jelit,
- b) w innych wyjątkowych wypadkach gdy skażenie soli przeznaczonej na cele przemysłowe przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” względnie salinę prywatną lub przewóz soli skażonej byłyby szczególnie utrudnione lub niemożliwe,
- c) gdy dla danego celu przemysłowego użycie soli skażonej byłoby niemożliwe, jak np. do wyrobu sody, soli głauberskiej, kwasu solnego, barwników smołowych, środków wybuchowych i t. p.,
- d) w wypadkach gdy chodzi o użycie soli na cele przemysłu rybnego do solenia śledzi oraz innych świeżych ryb i krabów morskich.

W wypadkach wymienionych pod a i b zezwolenia mogą być wydawane tylko pod warunkiem, iż skażenie będzie przeprowadzone w przedsiębiorstwie przemysłowym nabywającym sól, pod kontrolą organów skarbowych.

Organa skarbowe, nadzorujące w wypadkach wymienionych pod a) i b) skażenie soli winny stwierdzać przed skażeniem należyte własności środka skażającego oraz czuwać by sól była skażona dokładnie w sposób, czyniący ją niezdatną do spożycia przez ludzi.

§ 37. Kto zamierza się starać o zezwolenie na nabycie do celów przemysłowych soli skażonej środkiem szczególnego skażenia lub soli nie skażonej, powinien dołączyć do podania zaświadczenie władzy przemysłowej, stwierdzające potrzebę użycia soli, wysokość zapotrzebowania oraz środek skażający, względnie stwierdzające, że dla danego celu przemysłowego potrzebne jest użycie soli nieskażonej.

Zezwolenia na nabycie białej soli mogą być wydawane tylko w razie stwierdzenia przez władzę przemysłową, że do danego celu przemysłowego może być użyta jedynie biała sól.

Zezwolenia będą wydawane na określony czas i na określoną ilość soli z zaznaczeniem środka skażającego względnie z zaznaczeniem, iż zezwolenie wydaje się na sól nieskażoną (wzór zezwolenia załącznik Nr. 3).

Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych, wydając takie zezwolenie, udzielać będzie jego odpisu zakładowi, w którym sól ma być nabyta; przed otrzymaniem odpisu zezwolenia nie wolno wydawać soli.

Na zezwoleniu względnie na jego odpisie będzie wpisywana każda ilość soli wydanej na cele przemysłowe, aż do wyczerpania całego uprawnienia w czasie dozwolonym.

§ 38. Sól sprzedawana, jako sól bydlęca skażona, będzie skażona tlenkiem żelaza (kolkotarem) w stosunku 0,5 kg tlenku na 1 q soli.

Do nabywania soli bydlęcej skażonej nie potrzeba zezwolenia.

Sól w bryłach (sól spiżowa, w kruchach i omoki) dla bydła, może być sprzedawana tylko tym osobom, które przedstawiają zaświadczenie zarządu gminy lub sołtysa o ilości głów posiadanego inwentarza żywego, dla którego sól ma być przeznaczona; na zaświadczenia takie, które wydawane będą z ważnością na jeden rok nie wolno sprzedawać więcej, niż po 14 kg soli w bryłach na 1 konia lub krowę i po 5 kg na każdą ze sztuk innego inwentarza żywego.

Każdorazowa sprzedaż soli w bryłach powinna być odnotowywana na zaświadczeniu w sposób analogiczny do przewidzianego w ustępie końcowym § 37.

§ 39. Sól nieskażoną po cenach soli dla celów przemysłowych sprzedawać będą tylko zakłady przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”.

Sól przemysłowa skażona środkami szczególnego skażenia, poza zakładami przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, może być sprzedawana tylko przez hurtownie soli.

Sól bydlęcą skażoną oraz sól w bryłach dla bydła oprócz zakładów przedsiębiorstwa „Polski Mo-

nopol Solny" i hurtowni soli, mogą sprzedawać osoby, które na taką sprzedaż uzyskają osobne zezwolenie urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Zezwolenia takie mogą być cofane bez podania powodów za jednomiesięcznym wypowiedzeniem.

§ 40. Hurtownie soli obowiązane są mieć stale na składzie zapas soli przemysłowej, skażonej środkiem ogólnego skażenia, oraz soli bydłowej skażonej i soli w bryłach dla bydła, odpowiadający miejscowemu zapotrzebowaniu; sól przeznaczona na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze powinna być przechowywana oddzielnie od soli kuchennej.

Hurtownie soli otrzymywać będą od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” przy zakupie soli przeznaczonej na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze, rabat w wysokości 10% ceny wymienionych rodzajów soli, ustanowionej przez Ministra Skarbu.

Do praw i obowiązków hurtowników, prowadzących hurtownie soli, w sprawach związanych ze sprzedażą soli, przeznaczonej na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze, odnoszą się postanowienia paragrafów 17 p. b), g), h), i) 21 ustęp drugi i 22 niniejszego rozporządzenia; postanowienia § 23 będą miały zastosowanie tylko w granicach zapasu soli na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze, odpowiadającego przeciętnej jednomiesięcznej sprzedaży tej soli przez daną hurtownię w ostatnim roku kalendarzowym.

§ 41. Osobom, sprzedającym sól bydłową skażoną oraz sól w bryłach na mocy zezwoleń urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych, przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” dostarczać będzie wymienione rodzaje soli tylko w przesyłkach całowagonowych, udzielając im w tym wypadku rabatu, jak hurtowniom soli (§ 40) i ponosząc koszt przewozu soli do najbliższej dla danej osoby (instytucji) stacji kolejowej.

Mniejsze ilości soli osoby, o których mowa w poprzednim ustępie, mogą zakupywać w hurtowniach soli.

§ 42. Hurtownie soli oraz osoby uprawnione na mocy zezwoleń urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych do sprzedawania soli na cele hodowlano-rolnicze, obowiązane są uwidaczniać obrót solą, sprzedawaną na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze, w książce przychodu i rozchodu soli, a to, o ile chodzi o hurtownie, w książce prowadzonej według wzoru Nr. 1, o ile zaś chodzi o inne osoby — w książce prowadzonej według wzoru Nr. 2.

Wspomniane przedsiębiorstwa i osoby obowiązane są przytem przechowywać przez okres 2 lat zezwolenia względnie zaświadczenia, na podstawie których została dokonana sprzedaż danych rodzajów soli.

§ 43. Sól nabytej na podstawie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu zezwoleń lub zaświadczeń dla celów przemysłowych lub dla bydła, nie wolno odstępować bez zezwolenia urzędu skar-

bowego akcyz i monopolów państwowych innym osobom, ani też używać do innych celów, aniżeli przewidziane w zezwoleniu względnie, o ile chodzi o sól w bryłach — dla bydła.

§ 44. Na każdą bez wyjątku przesyłkę soli dla celów przemysłowych w stanie tak skażonym jak i nieskażonym, wysyłanej z zakładu przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” lub saliny prywatnej, przesyłającej sól na zlecenie przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” lub wreszcie, o ile chodzi o sól skażoną, z hurtowni soli, wystawia się świadectwo przewozowe w dwóch egzemplarzach (wzór Nr. 4).

Powyższe świadectwa przewozowe, o ile są wysyłane z saliny prywatnej, przesyłającej sól na zlecenie przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny” powinny być podpisywane przez urzędnika kontroli skarbowej, dozoru salinę i przez ekspedytora saliny.

W hurtowniach soli świadectwo podpisuje hurtownik lub jego zastępca.

Świadectwo towarzyszy przesyłce, wtórnik zaś przesyła się do inspektora kontroli skarbowej właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki, który zarządza sprawdzenie odbioru przesyłki, wyniki sprawdzenia zaznacza na wtórniku poczem zwraca wtórnik do miejsca wysłania.

Rachunki przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny”, o ile uwzględniają wszystkie pozycje przewidziane we wzorze świadectwa przewozowego uważa się za zastępujące to świadectwo.

§ 45. Na kolejowych listach przewozowych na przesyłki soli nieskażonej na cele przemysłowe należy zaznaczać, że przesyłka może być wydana odbiorcy tylko za wiedzą urzędnika kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem.

O nadejściu przesyłki soli odbiorca obowiązany jest zawiadomić właściwego urzędnika kontroli skarbowej, który powinien umożliwić niezwłoczny odbiór przesyłki ze stacji oraz czuwać, by w czasie wyładowania i przewozu soli do przedsiębiorstwa nie popełniono nadużyć, aby skażenie było przeprowadzone należycie, a sól przerabiana w stanie nieskażonym nie była użyta do innych celów niż określone w zezwoleniu.

§ 46. Do nabycia solanki niezbędne jest uzyskanie zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, wydawanego na podstawie osobnych przepisów.

Sprzedaż soli kąpielowej.

§ 47. Do nabywania i sprzedaży soli kąpielowej nie potrzeba żadnego zezwolenia.

Nadzór nad przedsiębiorstwami produkcji soli oraz przedsiębiorstwami, używającymi soli dla celów przemysłowych.

§ 48. Przedsiębiorstwa produkcji soli oraz przedsiębiorstwa używające soli dla celów przemysłowych, podlegają nadzorowi skarbowemu.

§ 49. Osoby produkujące sól, choćby ją wytwarzały tylko jako produkt uboczny, obowiązane są powiadomić o wytwarzaniu soli właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

§ 50. Dla kontroli obrotu solą skażoną prywatne saliny obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru (wzór Nr. 5).

§ 51. Przedsiębiorstwa, które otrzymują sól do celów przemysłowych w stanie nieskażonym, a skażenie odbywa się na miejscu, obowiązane są prowadzić księgę według załączonego wzoru (wzór Nr. 6) na podstawie świadectw przewozowych.

§ 52. Dla kontroli obrotów solą nieskażoną, użytą na cele określone w § 36 punkt c) i d) przedsiębiorstwa uprawnione do przerobu soli obowiązane są prowadzić księgę kontroli według załączonego wzoru (wzór Nr. 7).

§ 53. Przedsiębiorstwa obowiązane do prowadzenia ksiąg kontrolnych zużycia soli, winny sporządzać miesięczne odpisy z tych ksiąg i przysyłać je do dnia 8 następnego miesiąca izbom skarbowym.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 54. Prawa i obowiązki koncesjonariuszów, posiadających koncesje na wolne składy soli, wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, normowane będą w okresie do dnia 31 lipca 1933 r. zgodnie z dotychczasowymi przepisami, z tą zmianą, że decyzje co do cofania i wygasania koncesji na wolne składy soli należeć będą do Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

Z upływem terminu, wskazanego w ustępie poprzednim, koncesje na wolne składy soli uznane

będą za wygasłe, koncesjonariuszom zaś o ile koncesje ich wcześniej nie wygasną lub nie zostaną cofnięte, zostaną na ich prośbę wydane zezwolenia na hurtową sprzedaż soli, oparte na przepisach niniejszego rozporządzenia.

Na prośbę wspomnianych koncesjonariuszów, zezwolenia na hurtową sprzedaż soli kuchennej, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, mogą być wydawane i wcześniej, z tem, że równocześnie z wydaniem takich zezwoleń koncesje na wolne składy soli uznane będą za wygasłe.

Prośby, o których mowa w ustępie 2 niniejszego paragrafu, powinny być wniesione najpóźniej do dnia 31 maja 1933 r. pod rygorem utraty przez koncesjonariuszów przywileju, o którym mowa w tym ustępie.

W razie, gdyby koncesjonariuszowi, posiadającemu koncesję na wolny skład soli, działający na podstawie dotychczasowych przepisów, cofnięto w okresie do dnia 31 lipca 1933 r. koncesję na wolny skład za wypowiedzeniem upływającym dopiero po dniu 31 lipca 1933 r., prawa i obowiązki koncesjonariusza normowane będą do upływu terminu wypowiedzenia koncesji zgodnie z dotychczasowymi przepisami ze zmianą, o której mowa w ustępie 1 niniejszego paragrafu.

§ 55. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą, z zastrzeżeniem wynikającym z postanowień § 54 niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 686).

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu
z dnia 19 lipca 1932 r. (poz. 609).

Wzór Nr. 1.
do § 17 p. g.

Przychód soli w miesiącu.....193.....r.																	
Data przyścia soli	Nr. Nr. wagonów	Nr. świadectwa przewozowego na sól przemysłową	Zakład z którego do- starczono sól	Ilość worków	Gatunek soli — waga w kilogramach											UWAGI	
					sól kuchenna						bydlęca		przemysłowa				
					warzona w kartonach		biała		szara		mielona	w bryłach	skażona 1% oleju mineraln.	skażona 2% sody			
					po 1 kg	po 1/2 kg	mielona	kru- chowa	mielona	kru- chowa							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	

Rozchód soli w miesiącu.....193.....r.															
Data wydania soli	Świadectwa przewo- we na sól przemysłową od Nr. do Nr.	Ilość worków	Sprzedaż dzienna w/g gatunków*) — waga w kilogramach											UWAGI	
			sól kuchenna						bydlęca		przemysłowa				
			warzona w kartonach		biała		szara		mielona	w bryłach	skażona 1% oleju mineraln.	skażona 2% sody			
			po 1 kg	po 1/2 kg	mielona	kru- chowa	mielona	kru- chowa							
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	

*) Ilość soli sprzedanej należy wpisywać co dzień w jednej pozycji w/g dziennych zestawień na podstawie, o ile chodzi o sprzedaż soli przemysłowej lub bydlęcej w bryłach adnotacji o sprzedaży, czynionych na odnośnych zezwoleniach lub zaświadczeniach.

Przychód w miesiącu 193.... r.							Sprzedaż dzienna *) w miesiącu 193.... r.				
Data otrzymania	Nr. Nr. wagonów	Zakład z którego dostarczono sól	Ilość worków	Sól bydlęca		UWAGI	Data wydania soli	Ilość worków	Sól bydlęca		U W A G I
				mielona	w bryłach				mielona	w bryłach	
1	2	3	4	waga w kilogramach		7	8	9	waga w kilogramach		12
5	6			10	11						

*) Ilość soli sprzedanej należy wpisywać co dzień w jednej pozycji według dziennych zestawień na podstawie, o ile chodzi o sprzedaż soli przemysłowej lub bydlęcej w bryłach, adnotacji o sprzedaży, czynionych na odnośnych zezwoleniach lub zaświadczeniach.

Z E Z W O L E N I E .

Na podanie z dnia 19 . . . r. Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w zezwala (komu) na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609) na nabycie w okresie czasu do (wymienić Zakład Polsk. Mon. Soln. lub określoną hurtownię) (waga) soli do celów przemysłowych (nieskażonej lub skażonej (czem)), przeznaczonej do na następujących warunkach:

1. Skażenie soli ma być dokonane na koszt odbiorcy bezzwłocznie po otrzymaniu soli przez kontrolą władzy skarbowej. (nazwisko odbiorcy lub nazwa przedsiębiorstwa) pod

2. Sól należy zamówić w Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, gdzie należy również wpłacić należność za sól.

3. O nadejściu transportu soli należy zawiadomić miejscowy organ kontroli skarbowej co najmniej na godzin przed odbiorem soli; odbiór soli przemysłowej nieskażonej może nastąpić tylko przy udziale lub za upoważnieniem urzędnika kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem.

O ile waga soli przesyłanej odbiorcy kolejną nie zgadza się z wagą podaną w świadectwie przewozowym lub zastępującem świadectwo rachunku przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny“, odbiorca winien uzyskać protokół kolejowy, stwierdzający wagę.

4. Do magazynowania soli powinien być przeznaczony osobny skład, urządzony w ten sposób, by kontrola skarbową w razie potrzeby mogła nałożyć nań zamknięcie urzędowe.

5. Dla ewidencji przychodu i rozchodu soli winno przedsiębiorstwo prowadzić księgę ze wskazaniem przychodu, dokonywanego zużycia i z dołączeniem świadectw przewozowych, otrzymywanych przy transporcie.

6. Sprowadzona sól może być używana tylko do celów wymienionych w niniejszym zezwoleniu; użycie jej na inne cele lub odstąpienie komu innemu pociągnie za sobą cofnięcie niniejszego zezwolenia i podlega ukaraniu, a nadto od zakwestjonowanej ilości soli przedsiębiorstwo obowiązane będzie dopłacić różnicę pomiędzy ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej.

7. Przy stwierdzonym a nieusprawiedliwionym braku soli odbiorca obowiązany będzie wpłacić do kasy skarbowej różnicę między ceną soli przemysłowej, a ceną soli kuchennej, nadto o ile zachodzą poszlaki nadużycia, będzie wdrożone dochodzenie karne.

8. Zezwolenie niniejsze może być w każdym czasie odwołane.

9. Opłata stemplowa skasowana na

UWAGI:

1. Punkt 1 ma zastosowanie tylko gdy chodzi o zezwolenia wydawane w wypadkach przewidzianych w punktach a i b § 36.

2. Punkt 2 ma zastosowanie tylko w wypadkach gdy sprzedaż soli ma nastąpić bezpośrednio przez przedsiębiorstwo Polski Monopol Solny, nie zaś za pośrednictwem hurtowni.

Zezwolenia na nabycie soli do celów przemysłowych bezpośrednio od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny“ powinny być wydawane w wypadkach, gdy chodzi o sól nieskażoną i całowagonowe lub większe od jednego wagonu przesyłki soli skażonej.

3. Zezwolenia nie mogą być bez zgody Ministra Skarbu wydawane na okresy dłuższe od jednego roku.

4. Ilość godzin w zdaniu pierwszym punktu 3 określa urząd akcyz i monopolów państwowych zależnie od potrzeby według własnego uznania w granicach do 24 godzin.

Dnia 19 . . . r.
(miejsowość)

GRZBIET ŚWIADECTWA Nr.

na przewóz soli przemysłowej

z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania

Brutto kg
Ilość soli Tara kg
Netto kg

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć) przy skażeniu i wysyłce soli dokonywanych przez salinę prywatną.

Ekspedytor na salinie
(lub)

hurtownik względnie formalnie upoważniony zastępca hurtownika.

Dnia 19 . . . r.
(miejsowość)

WTÓRNIK ŚWIADECTWA Nr.

na przewóz soli przemysłowej

z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania

Brutto kg
Ilość soli Tara kg
Netto kg

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, adres i pieczęć) przy skażeniu i wysyłce soli dokonywanych przez salinę prywatną.

Ekspedytor na salinie
(lub)

hurtownik (zastępca hurtownika)

Wzór Nr. 4.
do § 44.

Dnia 19 . . . r.
(miejsowość)

ŚWIADECTWO Nr.

na przewóz soli przemysłowej

z $\frac{\text{saliny}}{\text{hurtowni}}$ w
(nazwa i adres)

Imię i nazwisko odbiorcy
Adres
Rodzaj przedsiębiorstwa
Stacja kolejowa przeznaczenia
Nr. wagonu
Nr. frachtu kolejowego
Data i Nr. dyspozycji
Rodzaj opakowania

Brutto kg
Ilość soli Tara kg
Netto kg

Środek skażenia i % stosunek

Cel na który sól przeznaczona

Wyraźny podpis urzędnika kontroli skarbowej obecnego przy wadze i skażeniu (stanowisko służbowe, nazwisko, czytelne imię i nazwisko podpisującego, adres i pieczęć) przy skażeniu i wysyłce soli dokonywanych przez salinę prywatną.

Ekspedytor na salinie
(lub)

hurtownik względnie formalnie upoważniony zastępca hurtownika.

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ
W MIEJSCU ODBIORU TRANSPORTU
SOLI SKAZONEJ.

Transport soli brutto kg
netto kg
tara kg

otrzymano i zapisano w księdze kontrolnej dnia 19 . . . r.

pod pozycją Nr.

Wtórnik otrzymano dn. 19 . . . r.

Po uzgodnieniu wtórnik odesłana zpowrotem do zakładu Polskiego Monopolu Solnego lub kontroli skarbowej pod adresem:

. m. 19 . . . r.

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej
w miejscu odbioru soli.

(czytelny podpis i stanowisko służbowe).

UWAGI KONTROLI SKARBOWEJ.

I. W miejscu odbioru transportu soli:

a) wtórnik otrzymano 19 . . . r.
b) transport soli brutto kg
tara kg
netto kg

wraz ze świadectwem otrzymano 19 . . . r. i zapisano do książki kontrolnej pod pozycją Nr.

c) niniejszy wtórnik po uzgodnieniu ze świadectwem zwraca się zakładowi Polskiego Monopolu Solnego lub kontroli skarbowej

w salinie prywatnej
nad hurtownią

(adres i data zwrotu wtórnika).

Podpis i pieczęć kontroli skarbowej, oraz czytelne imię i nazwisko podpisującego w miejscu odbioru soli.

UWAGI ZAKŁADU POLSKIEGO MONOPOLU SOLNEGO LUB KONTROLI SKARBOWEJ.

II. W zakładzie Polskiego Monopolu Solnego lub w salinie, hurtowni:

a) wtórnik otrzymano 19 . . . r.
b) uzgodniono z grzbietem świadectwa i złożono do akt lub skierowano do

(Podpis urzędnika zakładu Polskiego Monopolu Solnego lub kontroli skarbowej w salinie lub nad hurtownią).

UWAGI ZAKŁADU POLSKIEGO MONOPOLU SOLNEGO LUB KONTROLI SKARBOWEJ W SALINIE LUB W HURTOWNI.

Stwierdzony przez kontrolę skarbową w miejscu odbioru soli wtórnik niniejszego świadectwa został zwrócony 19 . . . r. i złożony do akt lub skierowany do

Podpis Urzędnika zakładu Polskiego Monopolu Solnego lub kontroli skarbowej w salinie lub nad hurtownią.

URZĄD SKARBOWY
Akcyz i Monopolów

(Strona 1).

Wzór Nr. 5
do § 50.

KSIĘGA KONTROLI SOLI SKAŻONEJ

w Salinie.....

na rok 19.....

O b j a ś n i e n i a.

- 1) W rubrykach przychodowych zapisuje się: a) w rubryce 3 ilość soli wziętej do skażenia, b) w rubryce 4 ilość i nazwę środka skażającego, c) w rubryce 5, 6, 7 lub 8 ilość soli skażoncy odpowiednio do nagłówka rubryki.
- 2) Wpisy należy czynić w dniu dokonania właściwych czynności (skażenia, wydania).
- 3) W rubryce uwagi zaznacza się rodzaj soli (przemysłowa, warzonka, kruchowa i t. p.).
- 4) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzić obrachunek za miesiąc.
- 5) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
- 6) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

PRZYCHÓD

(Strona 2).

Dzień	Miesiąc	W a g a		S o l i n e t t o						U w a g i	Podpisy urzędników
		soli czystej	środka skażającego	s o l i s k a ż o n e j							
				olejem mineralnym	kolkołarem	sodą bezwodną					
g	kg	g	g	g	g	g	g	g			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

(Strona 3).

ROZCHÓD

Dzień	Miesiąc	Komu wydano i Nr. świadectwa przewozowego	S o l i s k a ż o n e j						U w a g i
			olejem mineralnym	kolkołarem	sodą bezwodną				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

(Strona 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów w.....

Dnia..... 19..... r.

(Strona 3).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świade- ctwa prze- wozowego	Rodzaj soli	Waga netto soli q	Rodzaj, ilość środka skaż. kg	UWAGI	Podpisy urzędników
1	2	3	4	5	6	7	8

(Strona 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczętowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19..... r.

URZĄD SKARBOWY

Akcyz i Monopolów

(Strona 1).

Wzór Nr. 7.

do § 52.

KSIĘGA KONTROLI SOLI NIESKAŻONEJ

w

na rok 19.....

O b j a ś n i e n i a.

- 1) W uwagach należy zaznaczyć rodzaj soli (kamienna, warzonka i t. p.).
- 2) Sumowanie prowadzi się stronicowe i z przeniesienia od początku roku, a z końcem miesiąca należy sporządzać obrachunek za miesiąc.
- 3) Odpis miesięczny potwierdzony przez dozór skarbowy przesyła się do 8 dnia miesiąca następnego izbie skarbowej.
- 4) Po upływie roku obrachunkowego księga powinna być zachowana przez lat 10.

PRZYCHÓD

(Strona 2).

Dzień	Miesiąc	Nr. i data świadectwa przewozowego	Waga soli netto q	U W A G I

(Strona 3).

ROZCHÓD

Dzień	Miesiąc	Na jaki cel przeznaczono sól	Waga soli netto q	Ilość otrzymanych produktów	U W A G I

(Strona 4).

Księga niniejsza zawiera stron przeszytych i opieczetowanych pieczęcią urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Dnia 19..... r.